

Î N C H E I E R E

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Petricov Veaceslav, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Petricov Veaceslav împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Bîstrițchi Alina, Bîstrițchi Leonid cu privire la contestarea actului administrativ și modificarea hotărâului de teren,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Petricov Veaceslav și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 iunie 2017,

c o n s t a t ă :

La 24 februarie 2016 Petricov Veaceslav a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ și modificarea hotărâului de teren.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 29/15-1 din 26 decembrie 2002, a fost privatizat lotul de pământ care se află între casa sa și drumul de la intrarea în aceasta și a fost transmis prin vânzare-cumpărare proprietarului unei alte case.

A susținut că prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 29/15-1 din 26 decembrie 2002 i se încalcă dreptul său de proprietate asupra casei de locuit.

A solicitat anularea deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 29/15-1 din 26 decembrie 2002 „Cu privire la atribuirea în proprietate privată a unui lot de pământ din XXXXX dnei Alina Bîstrițchi” și modificarea hotărâului de teren.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 6 iulie 2016 au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii Bîstrițchi Alina și Bîstrițchi Leonid.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 iunie 2017 acțiunea a fost respinsă, ca nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017 a fost respins apelul declarat de către Petricov Veaceslav și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 iunie 2017.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că reclamantul Petricov Veaceslav a devenit proprietar a imobilului în anul 2007, adică cu mult timp după emiterea deciziei contestate de ultimul.

Totodată instanța de apel a reiterat că răspunsul Consiliului municipal Chișinău cu nr. 21/1062 din 16 septembrie 2015, prin care s-a comunicat reclamantului, că reieșind din datele topografice de care dispune Direcția generală, amplasamentul construcțiilor capitale și hotarele/configurația terenurilor înregistrate cu drept de proprietate privată, se atestă lipsa oricărei legături de acces din spațiul public (stradă) prin intermediul terenului proprietate municipală aferent imobilului compus din spații separate către apartamentele nr. XXXXX, nr. XXXXX și nr. XXXXX din str. XXXXX (dimensiunile accesului indicate anterior în scrisoarea nr. 21/275-df din 13 aprilie 2009 fiind indicate din contul terenului învecinat (str. XXXXX) - însă realizarea respectivului nu soluționează problema în totalitate și atrage în litigiu locatarii din terenul respectiv). Eroarea respectivă a apărut datorită faptului că în anul 2002 au fost parcelate și repartizate un șir de loturi de pământ din contul terenului liber de construcții din curtea examinată pentru deținătorii de apartamente de la momentul respectiv (deținătorii apartamentelor, la acea perioadă, contrasemnând modul de parcelare). Ulterior o parte din loturile respective au fost înstrăinate, la fel și la unele apartamente s-au modificat proprietarii, motiv care a dus și la apariția divergențelor în legătură cu realizarea accesului (la momentul transmiterii terenurilor nefiind instituite condiții de servitute pentru asigurarea acceselor către apartamente).

La fel, a mai stabilit că anterior, în cadrul Direcției generale, au fost elaborate mai multe variante de modificare a configurației (cu menținerea suprafeței) terenului deținut în proprietate privată de către Bîstrițchi Alina, nr. cadastral XXXXX, în scopul asigurării cu un acces minim a apartamentelor sus-indicate, lipsite de acces, însă variantele propuse nu au fost acceptate (f. d. 55).

În speță, instanța de apel a constatat, că la materialele cauzei nu este anexat planul geometric din care să se confirme că ap. XXXXX din casa nr. XXXXX nu au acces spre str. XXXXX, sunt anexate doar schițe neoficiale (f. d. 102)

În acest context, Curtea de Apel Chișinău a remarcat că reclamantul nu este lipsit de dreptul de a se adresa cu cerere, prin care să solicite în dependență de planul urbanistic al municipiului Chișinău, modificarea configurației terenului în scopul asigurării cu un acces minim a apartamentelor din str. XXXXX, cu atragerea tuturor coproprietarilor.

La 26 martie 2018 Petricov Veaceslav a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei contestate cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei din 16 noiembrie 2017 nu a aplicat următoarele prevederi legale, care urmau a fi aplicate: art. 22, 24, 25, 26 a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10

februarie 2000, art. 1404 Cod civil, art. 14 a Legii cu privire la administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006.

A menționat că cererea prealabilă privind anularea hotărârii Consiliului municipal Chișinău nr. 29/15 din 26 decembrie 2002 a fost examinată și respinsă nu de către Consiliul municipal Chișinău, dar de un funcționar public al Primăriei Chișinău, care nu are astfel de împuterniciri.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

La caz, se atestă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 16 noiembrie 2017 la 17 noiembrie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire nr. 16299-4 (f. d. 164), însă date cu privire la recepționarea acesteia nu există.

Astfel, recursul declarat la 26 martie 2018 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Petricov Veaceslav în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Petricov Veaceslav nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Petricov Veaceslav.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Petricov Veaceslav, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva